

2007. március

Módszertani délelőtt a Befogadó csoport alapfeladatairól és tapasztalatairól

Azt a feladatot kaptuk az Igazgató úrtól, hogy osszuk meg a nevelési tapasztalatainkat az itt megjelenő kollégákkal. Először arra gondoltam, hogy összeválogatunk a témával kapcsolatos szakkönyveket és azokat felhasználva, belőlük kiollózva megtartunk egy okoskodó, tudományosnak álcázott előadást. Pár nappal később az intézet étkezőjében fül- és szemtanúja voltam ebéd közben egy növendék hangos, sértő, megjegyzésének (hozzáteszem nem csak mi, akik közel ültünk kaptuk fel a fejünket, többen is nagyon jól hallották, és sajnos az újonc növendékek is). Ekkor merült fel bennem a gondolat, hogy nem arra van szükség, hogy használhatatlan, szép előadást tartsunk, hanem inkább a munkánk folyamán nap, mint nap megtapasztalt dolgokat osszuk meg egymással, még akkor is, ha mindenki tisztában van ezekkel a feladatokkal.

Persze a befogadó csoportról és annak működéséről nincsenek évtizedes tapasztalataink. Én a befogadó csoport kollektívájához, 2003. júniusában kerültem, amikor az vezető nélkül maradt, mert M. László kollégánk súlyos betegségben váratlanul elhunyt. Egy új helyszínen lévő, teljesen felújított, jobb infrastruktúrával és jobb felszereltséggel rendelkező, két csoport működtetésére alkalmas helyszínt volt lehetőségem átvenni az „A” szárny végében. A személyi feltételek is adottak voltak ahhoz, hogy a felújított épületrészt birtokba vegyük, és zavartalanul tudjon működni a két új csoport.

A befogadó csoport az a színtér, ahol a beutalt fiatal elkezd a javítóintézeti neveltetését, ezért nagyon fontos, hogy megfelelően legyen tájékoztatva és felkészítve a további problémamentes csoportéletre. Nagyon sokan úgy gondolják, hogy az itt dolgozóknak, milyen egyszerű és könnyű dolguk van, hiszen a beutalt növendék egy teljesen idegen környezetbe kerül, meg van szeppenve, ijedve, meg sem mer szólalni és e miatt, jobban lehet kezelni (én is, amíg a zárt csoportban dolgoztam így gondoltam).

Igen, nagyon sokszor valóban így zajlik le az első találkozás, de előfordul, hogy teljesen más viselkedéssel találjuk szembe magunkat. Sajnos a gyerekeknek sokszor van egy rokona, hozzátartozója, vagy ismerőse, aki ellátja mindenféle jó tanáccsal (aki már volt nálunk a javítóban, vagy rosszabb esetben börtönben): „gyerek legyél kemény”, „ne félj senkitől”, „mutasd meg az első alkalommal a többieknek, hogy te vagy a menő, mert különben tudod, te leszel a csicska”, vagy a „csoport kislánya”. Sok gyerek, meg is fogadja ezeket a hasznos, jó tanácsokat és ezek szerint próbál viselkedni. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a

felőttet veszélyeztetné, vagy fenyegetné (habár sajnos erre is volt példa az elmúlt pár esztendőben, hogy a növendék agressziójának a felnőtt volt a célpontja, többen emlékeznek még a G. Ricsire, milyen kedves, aranyos és simulékony fiúcska volt...), de ugye a befogadóban mi ezt is rutinosan megoldjuk.

Nagy általánosságban a befogadásuk után pár nappal a legtöbben megtapasztalják, megértik és elfogadják a felnőtt javaslatait, tanácsait, de ellenpélda is akad bőven. Pontosan ezért tartom fontosnak, hogy itt folyamatos szigorú és éber szolgálat legyen, amit minden munkanapon legalább két felnőtt biztosít, mert teljesen kiszámíthatatlanok a reakciói annak a fiatalnak, akinek fogalma sincs arról, hogy hová került. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a növendékek befogadásánál bőven van tennivalója a szolgálatot teljesítő nevelőknek. Általában másfél – két órát vesz igénybe egy újonc felruházása és az adminisztráció elvégzése.

Több helyettesítő kolléga ismerte már el, hogy nem is gondolták volna, mennyi elfoglaltsággal, munkával jár egy újonc befogadása. (lehet, hogy nem is lenne rossz ötlet, ha több kolléga is megtapasztalná, megismerné egy kicsit jobban a befogadó működését és feladatait).

A bekerülő fiatalok, számukra egészen ismeretlen és új helyszínre kerülnek, ahol ráadásul szinte teljes mértékben el vannak különítve a többi növendéktársaiktól. Ez a színtér tulajdonképp nagyon hasonlóan működik, mint a zárt csoport. A bezártság miatt, amihez sok növendékünk még nincs hozzászokva sokuknál tapasztalható nagyfokú feszültség és frusztráció. A frusztráltságnál itt arra gondolok, hogy a megszokott életvitelükhöz képest nagyon sok mindenben akadályozva van a fiatal pl: szabad mozgásában, nem láthatja a szüleit, testvéreit, barátnőjét, hiányzik számára a drog, a gyógyszer. A felgyülemlett feszültség levezetésére megfelelő színtér a délelőtti munkafoglalkoztatás, ahol fizikailag le vannak terhelve a gyerekek. A délután folyamán pedig hetente több alkalommal is van lehetőségük a tornatermet használni, ahol különböző sportfoglalkozásokkal enyhíthető a frusztráció.

Most pedig szeretném nagyjából felvázolni a befogadó csoport alap feladatait és azzal kapcsolatos tapasztalatainkat:

A befogadó csoport alapfeladata

Megismertetni a növendéket a helyi szabályokkal, napi szokásokkal az intézet házirendjével, az alapvető emberi viselkedéssel, normákkal, és higiénijával. Itt olyan alapvető emberi normákra, napi szokásokra gondolok, amit már a családban meg kellett volna tapasztalnia és tanulnia a gyerekeknek, de ez a tanulási folyamat a többségüknél elmaradt vagy nagyon hiányos. Megemlítenék példának egy – két alapvető dolgot.

Növendékeink:

Egyéni higiénijuk,

Meg kell tanítani nekik az alapvető tisztálkodási szokásokat. Fogmosás, mosdás, zuhanyozás, borotválkozás, kulturált hajviselet, öltözködés és még lehetne sorolni több mindent. Volt alkalmunk már több olyan növendéket megismerni, aki még életében nem zuhanyozott, vagy nem használt fürdőkádat, mert az otthonukba még a vezetékes víz sem volt bevezetve, vagy ha mégis mosdani akart, akkor csak lavórt, vagy műanyag kádat használt kint az udvaron. Zuhanyzót esetleg másnál, vagy valamelyik akciófilmben látott. Szomorú, de sokan nem tudják megfelelően használni az angol WC-t, ami persze nem szégyen, de nagyon kellemetlen tud lenni. Arra sem tanította meg őket senki, hogy saját magukat és közvetlen környezetüket rendben tartsák pl.: saját ruházatukat, szekrényüket, hálószobájukat, ágyukat, meg kell tanulniuk tisztán tartani. Nem tudják megfelelően használni az evőeszközöket, nem egy újoncnál tapasztaltuk már, hogy az első étkezésnél azt mondja, hogy köszöni szépen ő nem éhes, de később kiderült, hogy bizony éhes volt, csak nem tud késsel, villával étkezni és a többiek előtt szégyellte magát. Nem ismerik az egészséges táplálkozási szokásokat: szinte minden újoncnál tapasztaljuk a rossz étkezési beidegződéseket. Ebédnél nem akarnak levest enni, nem szeretik a főzelékféléket, egyszóval nagyon válogatósak. Úgy gondolják, csak olyan ételt kell megenniük, amit szeretnek, ami a foguk alá való és lehetőleg abból kétszer is repetázhassanak. Az én elképzelésem szerint, aki éhes az nem válogat, megeszi a levest, majd a második fogást, és ha ezek után még mindig éhes, akkor természetesen, ha van lehetőség a repetára. Ezért elmagyarázzuk nekik, hogy a leves és a főzelékfélék olyan létfontosságú ásványi sókat és vitaminokat tartalmaznak, amikre a szervezetünknek szüksége van. Az ételmezésvezetőnknek pedig az a feladata, hogy úgy állítsa össze a napi menüt, hogy az előírásoknak megfeleljen (a különböző ásványi sók, a napi vitamin és fehérje szükségletnek meg kell lennie).

Viselkedés, magatartás,

Ne legyen ellenséges és agresszív társaival szemben. Nem azt mondom, hogy tisztelje, becsülje növendéktársát úgy, mint önmagát, mert ez túl szép lenne, de fogadja el és tanulja meg a békés egymás mellett élést. Más értékeit ne akarja elvenni, birtokolni pl.: ruházatát, cigarettáját, tusfürdőjét... stb.

A legtöbb újoncra azért az a jellemző, hogy tisztelettudó magatartást tanúsít a felnőttel szemben, de ezen a téren sokuknak van pótolnivalója. Meg kell tanulniuk, hogy minden alkalommal illik megfelelően köszönteni a felnőttet, ami nem abból áll, hogy az orra alatt elmorog egy „jónapot”-ot, hanem a napszaknak megfelelően: Jó reggelt kívánok!, Jó napot kívánok! Arra is meg kell tanítani, hogy miként szólíthatja a vele foglalkozó felnőttet pl.: Mester úr, Nevelő vagy Tanár úr, vagy akár keresztnévén is szólíthatja a felnőttet, de azt tisztelettudóan tegye! Ha köszönti, vagy megszólítja a felnőttet, akkor azt ne ülve, ne zsebre vágott kézzel és ne flegma testtartással tegye!

Az intézeti közös étkezdébe pedig ízlésesen, tisztán felöltözve jelenjen meg. Nem sportruházatban, nem ujjatlan izompólóban, vagy lyukacsos trikóban és a vacsoránál lehetőleg nem pizsamában.

Az intézetben való viselkedési szokásokat, szabályokat mi, a befogadó csoportban, igyekszünk a növendékekkel megismertetni és betartatni, de sajnos azt tapasztaljuk, hogy a csoportból való kihelyezésük után, ezeket a szokásokat valamiért hamar elfelejtik. Lehet, hogy most azt gondoljátok, ezek nem is nevelési tapasztalatok, hanem ez az intézet házirendjének és magatartási szabályoknak a felsorolása. Hogy veszem én a bátorságot ahhoz, hogy bíráljak és kritizáljak bárkit és bármit. Így is felfogható, de én akkor is azt mondom, hogy ez igen is tapasztalat, ahogy az is, hogy nagyon sokan a nevelők közül kis klikkekben, a kávézóban, a folyosón és egyéb helyeken a dolgok megvitatása közben kritikákat fogalmaznak meg: „Én ezt vagy azt tapasztalom, amit szerintem, így vagy úgy kellene...”

Talán hasznos lenne egy ilyen pontokba szedett alapszabályzat, ami minden intézetben tartózkodó növendékre kötelező jellegű lenne, amit mindenkinek következetesen be kell tartatnia, megkövetelnie. Előfordulhat, hogy ezzel sok konfliktus helyzet alakulna ki, de én szeretném itt példának felhozni Sz. Imre nyugdíjas kollégámat (habár nagyon sokan kritizálták és kritizálják még ma is módszerét).

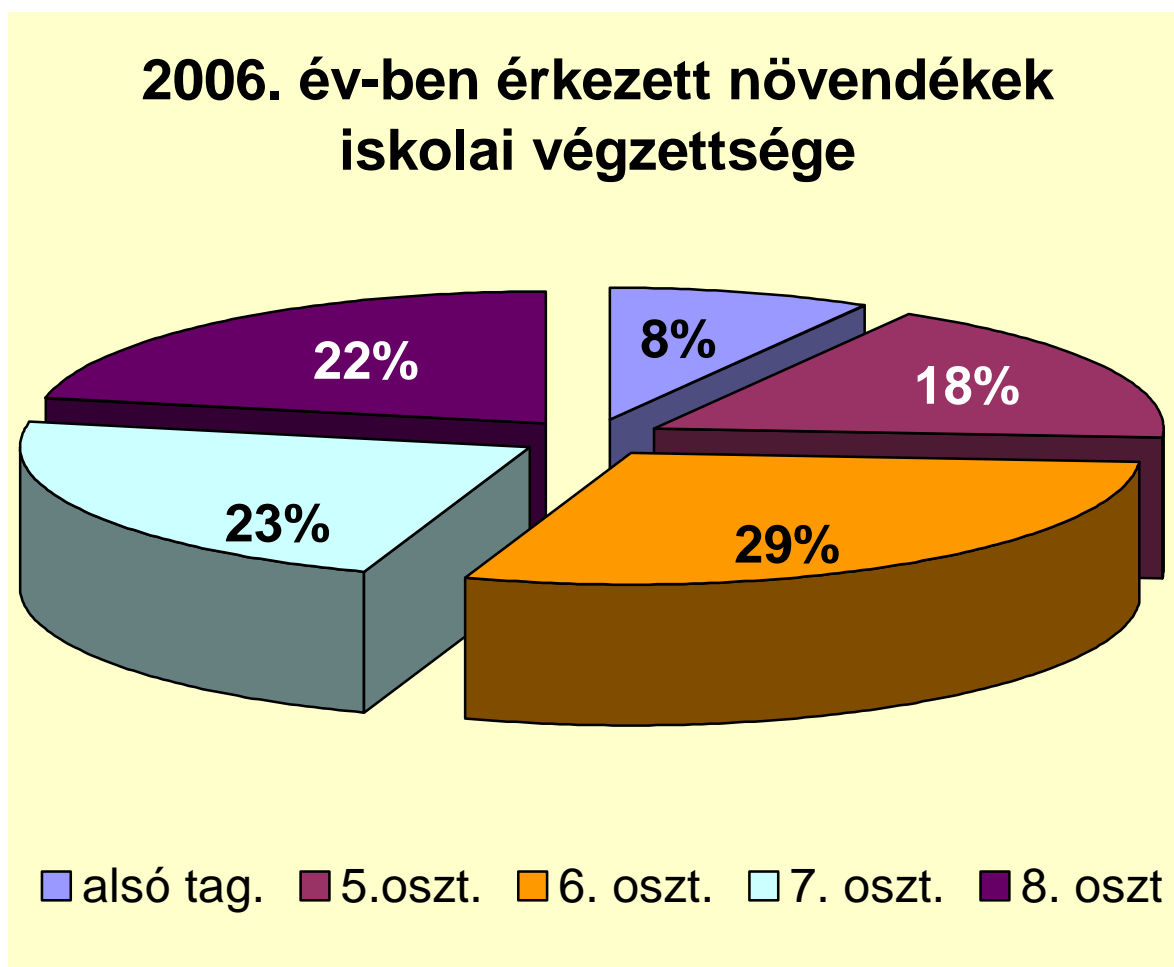
Ő mindig azt mondta, hogy merjük felvállalni a növendékekkel szemben a konfliktust és merjünk nemet mondani, mert ha az első reakciónk a növendékekkel szemben a NEM, a gyerek úgy is elfogadja, ha tetszik neki, ha nem. Van időnk átgondolni, átértékelni a dolgot, és ha úgy ítéljük meg, hogy hibás döntést hoztunk a nem -et könnyű igenre változtatni, viszont az

igen – ből, már nehezebb nem – et csinálni.

Alapfeladataink:

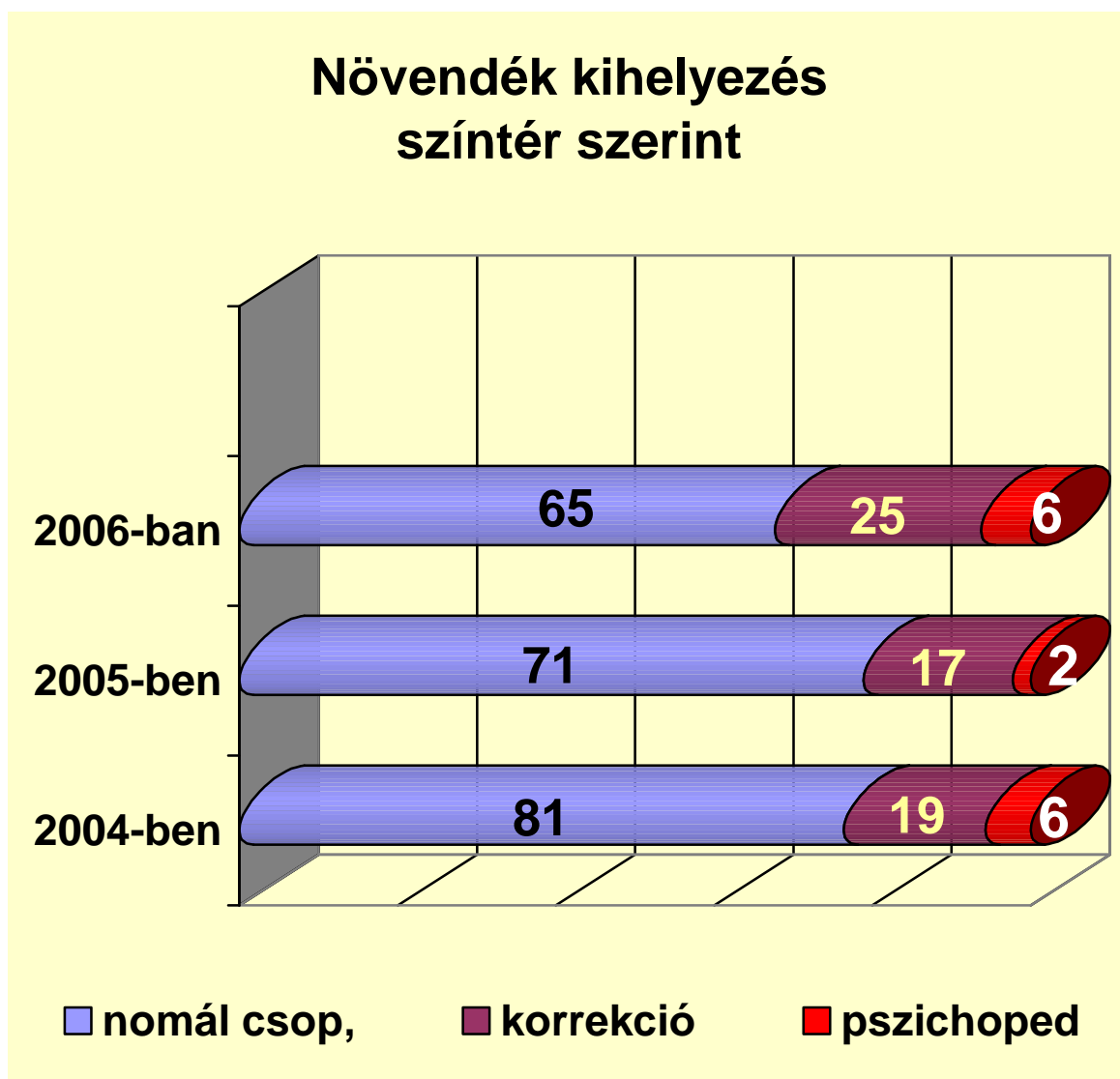
A növendék fejleszthetőségének felmérése és megfelelő csoportkörnyezetbe helyezése. Egyéni elbeszélgetések alkalmával a lehetőségekhez mérten, megismerjük a növendék előéletét, családi kapcsolatait, attitűdjeit, szocializáltságának szintjét, mely nagy kihatással lehet a későbbiek folyamán a beilleszkedési zavarok enyhítésében. Megismertetjük vele az intézet oktatási rendszerét, hogy az itt letöltendő idő alatt milyen lehetőségek állnak előtte az általános iskolai tanulmányainak befejezésére, vagy ha azokat befejezte, akkor milyen további szaktanfolyami képzésben vehet részt. Az egyéni elbeszélgetések, megfigyelések, és a pszichológiai vizsgálatoknak az ismeretei alapján a növendékeket számukra kedvező csoportkörnyezetbe helyezük.

Nézzünk egy kis statisztikát, az iskolai végzettségük szerint:

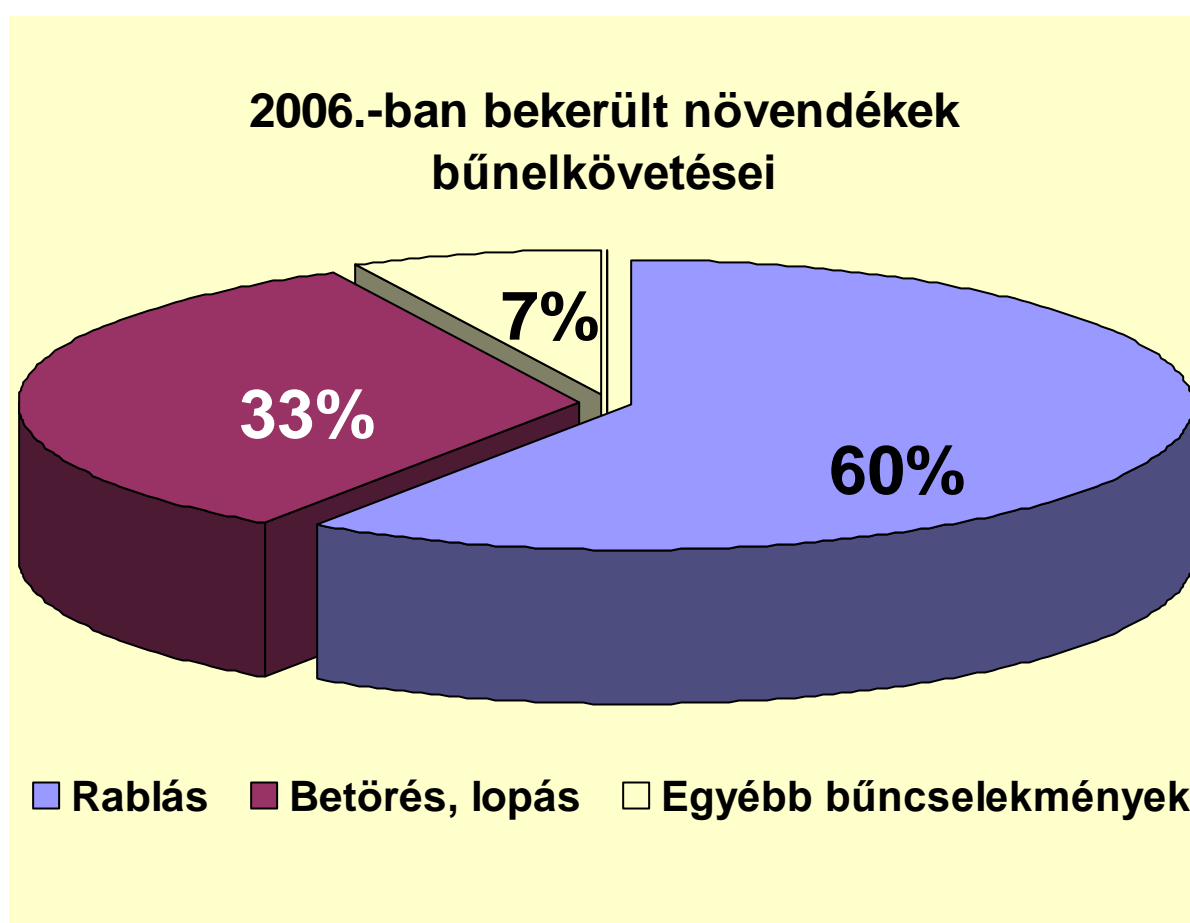
A tavalyi évben 96 növendéket fogadtunk be, a grafikonon jól látható, hogy milyen iskolai végzettséggel érkeztek hozzánk a növendékek. Tapasztalataink szerint viszont egyáltalán nem felel meg a szellemi képességük és tudásuk az iskolai végzettségüknek. A mostani alsó tagozatosok közül hárman teljesen analfabéták. Több olyan növendék is van, aki felső tagozatos általános iskolai bizonyítvánnyal rendelkezik, és mégis problémái vannak az írás, olvasás és számolás területén. Sőt nem egy olyan növendékkal találkoztunk, aki szakközépiskola 9.-es vagy 10.-es tanulója volt, beiskoláztuk festőtanulónak és gyakorlásként azt a feladatot kapta, hogy számolja ki a dohányzó falfelületét, hogy mennyi festékre lenne szükség, ha a helységet le szeretné festeni. Ez az egyszerű területszámítás már nagy gondot jelentett számára és nem tudta a feladatot megoldani, pedig ha jól emlékszem már az általános iskola hatodik osztályos anyaga tartalmazza a téglalap és a négyzet területszámítását.

Növendék kihelyezés csoport szerint:

A most látható grafikonon csak azt szeretném megmutatni, hogy az elmúlt három évben miként oszlott meg a növendékek kihelyezése. Ez idő alatt folyamatosan azt tapasztaltuk, hogy a bíróságok egyre több olyan növendéket utalnak ide, akik lelkiileg, szellemileg vagy valamilyen más téren sérültek. A beutalt növendékeknek durván az egyharmadát speciális csoportkörülmények között kell tartani és a további fejlesztését megoldani. Lehet, ha nagyon mereven ragaszkodnánk a pszichológiai és gyógypedagógiai vizsgálatok eredményeihez, javaslataikhoz, akkor még több növendéket kellene speciális környezetben továbbfejleszteni.

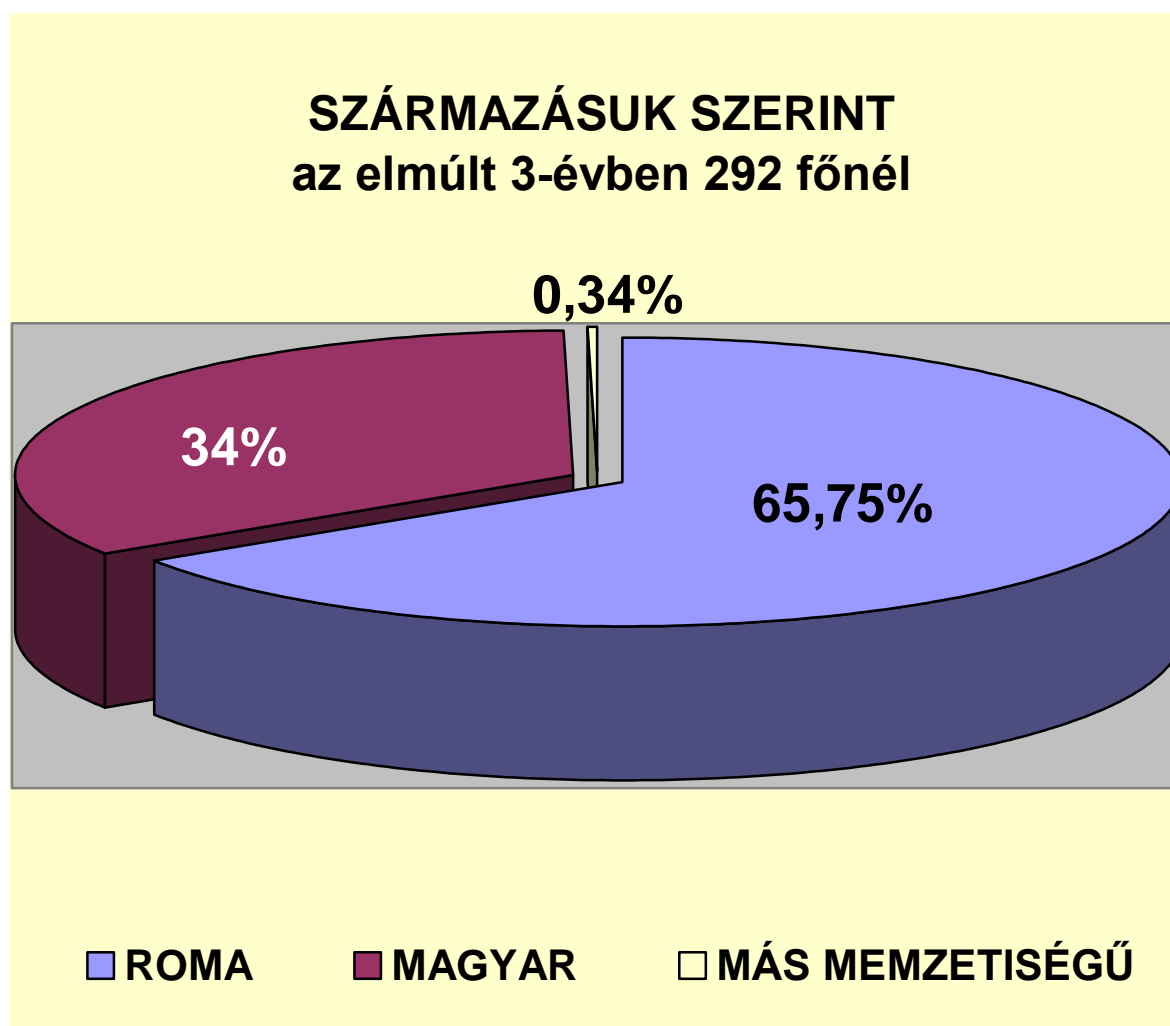
Az elmúlt évben ide került fiatalok bűnelkövetése:

Ez a grafikon azt mutatja, hogy milyen elkövetett bűncselekményért ítélte ide a bíróság őket. Itt emelném ki, hogy egyre több az olyan jellegű bűnelkövetés, ahol személy elleni erőszakkal jár a büntetés.

Itt is jól látható, hogy majdnem a kétharmadát teszi ki a rablás.

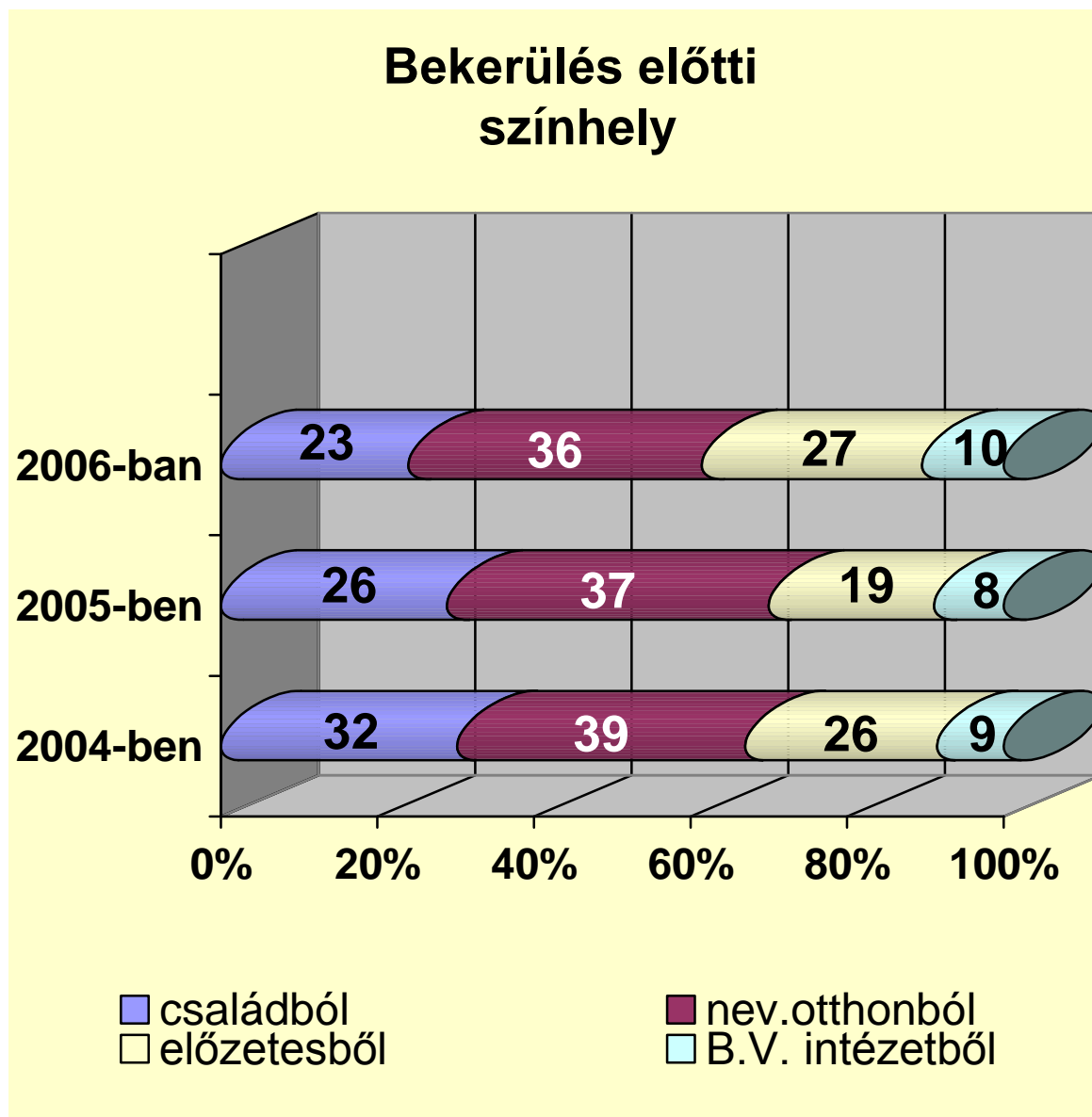
Származásuk szerint:

Ez a saját nyilatkozatuk alapján történt és az is előfordulhat, hogy nem mindenki merte felvállalni hovatartozását.

Bekerülésük előtti színhely:

A családból érkező növendékekkel kapcsolatos tapasztalataink:

A beutalt növendékeknek nagy százaléka csonka családból érkezik, ahol valamelyik szülő hiányzik. Ezek közül az a hátrányosabb, ha apa nélkül nőnek fel, mert hiányzik az apai szigor, más részről pedig a gyerek nem lát maga előtt egy mintát, amit követnie kellene (nem egy anyuka panaszkodott már, hogy „hiába mondom én neki, hogy ne csavarogjon, járjon iskolába, meg hogy tanuljon, - tudja, egyedül nevelem, nem bírok vele”).

A mai szülőkre inkább a meleg -engedékeny, szeretetteljes nevelés a jellemző, ahol gyakran nem vagy csak kis gátakat szabnak a gyerekeknek, nem támasztanak elé követelményeket. Ennek az a következménye, hogy azt tapasztalja a gyerek, hogy ha nem teljesít semmit sem, akkor sincs baj, mert semmiféle büntetést, szankciókat nem használnak vele szemben.

Általában magasabb iskolai végzettséggel rendelkeznek, mint a többi beutalt fiatal. Ennek megfelelően értelmi képességeik jobbak. Viselkedésükre jellemző, hogy csendes, zárkózott, visszahúzó, konfliktuskerülő gyerekek (sokszor ez problémát is jelent, mert nem állnak ki magukért pl.: ha valamelyik társuk bántalmazza, nem védik meg magukat, sőt még a felnőttek sem jelzik, hogy valamilyen atrocitás érte őket).

Pl.: K. Pali, aki a tököli büntetés-végrehajtó intézetből jött, rendszeresen bántalmazta a festőműhelyben az egyik 4-es csoportbeli növendéket, aki szintén családból jött. Ő pedig ahelyett, hogy jelezte volna a felnőtteknek, hogy mit művel vele a növendéktársa, inkább a szökést választotta menekülésként és megoldásként.

Nevelőotthonból érkező növendékekkel kapcsolatos tapasztalataink:

Azoknál akik valamelyik nevelőotthonból érkeznek, az tapasztalható, hogy nagyon hamar beilleszkednek, növendéktársaik elfogadják. Talán ez annak tulajdonítható, hogy hozzászoktak a változásokhoz, hiszen sokszor több intézetet is megjárnak a gyerekek rövid időn belül. A bezártságot nehezen tűrik, mert nem szokták meg, hogy korlátozzák őket a szabad mozgásukban, bármikor elhagyhatták az intézetet, mehettek csavarogni. (a gyerek elmondása szerint azért, mert a nevelők hiába szóltak Ők akkor is elmentek).

Nem tudnak takarítani, rendet tartani maguk körül és a szekrényükben, mert nem kellett ilyet csinálni az otthonban. Hajlamosak kisebb társaikat bántalmazni, elszedni tőlük mindent, mert a nevelőotthonban a farkastörvények uralkodnak. Sokkal szökésveszélyesebbek, mint a családból érkező növendékek, annak ellenére, hogy sokszor azt sem tudják hová menjenek. Csak a csavargás élvezetéért szöknek és sajnos gyakori, hogy ilyenkor mindenféle bűncselekményeket követnek el, hogy pénzhez jussanak.

Előzetes letartóztatásból, vagy BV intézetből érkező növendékek:

Kevesebb probléma szokott lenni velük a beilleszkedés területén. Az előzetes fogvatartásban általában megtanítják nekik az alapvető viselkedési szabályokat, normákat, miként kell rendben tartani saját magukat és környezetüket. Ezek a növendékek, már

hozzászoktak a bezártsághoz, sőt talán túlzottan is, inkább az szokott feszültséget belőlük kiváltani, hogy hirtelen nagyobb és szabadabb mozgáslehetőséghez jutnak. A BV intézetből érkező növendékeinkre nagyfokú agresszivitás jellemző, illetve, hogy kényükre-kedvükre irányítják a többi fiatal. Sokszor csak az unalom elűzése a cél, vagy csak jó heccnek tartják.

Ti is jól ismeritek azokat a sanda nézéseket, apró kis mozdulatokat, amivel irányítják a gyengébb társaikat. Meglepő módon, mindig találnak maguknak valakit segítő társnak. Ez a társ általában egy kevésbé rafinált, egyszerűbb növendék, aki védelemért cserébe áll az erősebb szolgálatába. Szerintük minden problémára a megoldás az erőszak és a fizikai erőfölény. Mert ezt tanulták meg abban a cellában, ahol hosszú hónapokig, vagy rosszabb esetben évekig voltak összezárva olyanokkal, akikkel minden nap a szó szoros értelmében, meg kellett harcolniuk, mert csak így tudtak „életben” maradni.

Tapasztalataink szerint ezek a növendékek nem nevelhetőek a javítóintézet falain belül, elutasítanak mindenféle nevelési szándékot. Persze ezt nyíltan nem vállalják fel, hanem úgy tesznek, mintha együttműködők lennének, vagyis tökéletes konformistává válnak. Ezek az összezárt fiatalok nagyon gonoszak és brutálisak tudnak lenni egymással szemben.

Pl.: F. Olivér aki szintén BV intézetből került hozzánk, folyamatosan és brutálisan bántalmazta csoporttársát, Cs. Zoltánt, aki családi környezetből került az intézetbe.

Vagy itt van a miskolci BV esete, amikor közösen több fiatal bántalmazta, megerőszakolta egy cellatársukat, sőt ezt még fokozni is bírták, mert mindezek után még fel is akasztották szegényt, ami csak a szerencsének köszönhetően nem sikerült nekik. Ráadásul egy volt javító növendék volt az irányító H. Attila.

Elgondolkodtató az is, hogy vajon miért nem jelzik a felnőttek a gyerekek a bántalmazás tényét. Lehetséges, hogy nem bíznak abban, hogy meg tudja védeni őket a további bántalmazásoktól az a rendszer, amit működtetünk?

Viszont, nem mindenkinek adatik meg, hogy olyan jó fizikai állapota legyen, hogy meg tudja védeni magát. Ezek a fiatalok más agresszióhoz nyúlnak, saját maguk ellen fordulnak: gyógyszer-túladagolás, falolás, vagy akár a karácsonyfanyelésig is elmennek, aminek szinte biztos, hogy korház a vége, ha jól csinálja.

Öngyilkossági kísérletekkel próbálkoznak, ami ugye nem sikerülhet, mert nem akarnak igazából meghalni, csak megijeszteni a csoporttársakat, hátha akkor abbahagyják a további bántalmazást. Régebben nagy divat volt az önkárosítás, de mostanában már ritkán találkozunk ilyen növendékekkel.

- ESETEK –

Vannak olyan növendékek, akik már egy jó ideje elhagyták a Befogadót, gond és problémamentes életet éltek itt. De próbáltam megtalálni olyan fiatalokat is, akik valamilyen formában szint hoztak a csoport életében. Amikor színekről beszélek, nem a pasztell színekre gondolok, mert nem azok jellemzőek ezekre az esetekre.

A kiválasztott fiatalok mindegyike extrém szituációkat teremtett, mindegyik a maga módján.

R. Valentin behozta magával a zsvány fővárosi humort, ezzel megváltoztatva az akkori csoport életét. Feszültségek oldódtak fel a fiúkban, gyorsan beilleszkedtek, őszinték és nyíltak lettek. Jó volt dolgozni azzal a csoporttal, Valentin humora sokat segített ebben. Ez egy pozitív példa volt.

H. Dávid egy különös szökési kísérletet követett el, a szemetes kukával nekiment és kitörte a kopolit üveges ablakot, majd kilépett az ablakon az első emelet magasságából – ugyanis azt hitte, hogy a földszinten van, sötétedés után nem látott semmit.

Eltört a lába, Hatvanban, a kórházban begipszelték és kb. 3 hétig töltötte így befogadós életét. Külön programokban részesült, büntetésként tanulnia kellett. Ez valószínűleg segített abban, hogy jelenleg jó eredményei vannak az iskolában.

H. Zsolt igényelte azt, hogy mindig koordináljuk minden mozdulatát. Gyógyszereket szedett. Sokat fárasztottuk mozgással, sporttal és ez jót tett neki.

Sajnos egy 5 napos eltávozása alatt valaki valamit elronthatott (lehet, hogy barátnője elhagyta?) mert Zsolt visszatért az intézetbe és az első dolog amit csinált az volt, hogy befalcolt.

Depresszióban szenved, és a befogadóban is egy pillanat alatt az egész csoportot tudta befolyásolni a változatos kedélyállapota.

R. Gábor otthonról jött, családból sohasem látott intézetet vagy egyéb intézményt. Felismerhetik majd, át lehet érezni a szenvedést, a bizonytalanság félelmét. Ő abban reménykedik, hogy otthon lehet majd gyermeke születésekor. Egyébként hozzáteszem, 2 hét eltelt a riport készítése óta és Gábor sokat változott: telefonáláskor már csak a végét sírja el, és naponta mosolyog egyszer.

M. Roland jelenleg a 3-as csoport növendéke.

Ő az, akivel abszolút semmi gond nem volt a Befogadóba, mindenben részt vett, Érden is voltunk együtt az anyaszálláson dolgozni. Neki is egy jó élmény volt. Nekünk is jó volt dolgozni az akkori csoporttal.

Foglalkozások

- I. Csendes foglalkozás
- II. Vetélkedők
  - 1. Szellemi
  - 2. Sport
- III. Szabad foglalkozás

I. Csendes foglalkozások

A csendes foglalkozások napi ideje általában egy, másfél óra. Helye a befogadó csoport alsó részében kialakított tanterem, vagy kivételes alkalmak esetén – növendékek ki-be helyezésekor – a csoport nappali, szabadidős helysége. Az újoncmozgás különféle időzítése miatt vannak növendékek, akiket be tudunk iskolázni, és vannak, akiket sajnos nem. A nem beiskolázott növendékeket megpróbáljuk felzárkóztatni, illetve felkészíteni a következő tanévre a foglalkozások alkalmával.

Általában a növendékeink képességeiknek megfelelően teljesítenek, hiszen nagy hangsúlyt fektetünk a tanulás fontosságára. Azonban kialakulnak olyan szituációk, amelyekben a növendékeink elbliccelik az időt, ilyenkor vagy hosszabbítunk az időtartamán, vagy egy kis plusz munka keretén belül lehetőséget adunk a tanulás fontosságra.

A nem beiskolázott növendékek: másolással, olvasással, stb. töltik a foglalkozásokat, természetesen rendszeres ellenőrzés és korrigálás mellett.

II. Vetélkedők

A Befogadó csoportban sokszor rendezünk vetélkedőket, egyrészt bizonyos dolgok felmérése céljából, másrészt – a csoport zárt jellege okán – a csendes foglalkozások pótlásaként.

Az irányított vetélkedők egyes esetekben részben helyettesítik a csendes foglalkozásokat, részben, mint irányított szabadfoglalkozások jelentkeznek a csoport életében.

Két féle vetélkedőt tartunk: szellemi- és sportvetélkedőt.

II./1. Szellemi vetélkedő:

Nehéz megszervezni, mert a növendékek különböző értelmi, és műveltségi szinten vannak. Ez azért fontos, mert a fiatalok számára sikerélményt nyújt, és ezzel nagy motivációs lehetőséget hordoz magában.

Többféle vetélkedőtervezettel rendelkezünk, amelyből kettőt szemléltetek jelen esetben.

Az egyik általunk kidolgozott vetélkedőtervezet az általános ünnepekről szól (Karácsony, Húsvét, Nemzeti ünnepek, stb.). Ennek célja felmérni a fiatalok ünnepi kötődéseit, családi kötelezettségeket, esetleges érzelmeiket.

A másik a személyes higiéniát felmérő vetélkedősorozat. Célja megtudni, növendékeink általános higiéniai szintjét, és az esetleges hiányosságok feltárása és pótlása.

II./2. Sportvetélkedők:

A sportvetélkedők időtartama kb. 40 perc – 1 óra.

Célja felmérni az egyes növendékek:

- Fizikai állóképességét
- Ügyességét
- Kitartását

A leggyakrabban előforduló gyakorlatok a következők:

- Labdavezetői gyakorlatok
- Erőnléti feladatok: (fekvőtámasz, felülés, bordásfal gyakorlatok)

III. Vetélkedők jutalmazása

Nagyon fontosnak tartjuk a foglalkozások értékelését, mert a nevelési benyomásaink során, sok esetben éreztük a jutalmazás nevelési erejét.

Vetélkedők jutalmazási formái:

- Csokoládé, ropi, üdítő
- Könyvjutalom
- Plusz cigaretta